

12/2008

Mamy przyjemność przedstawić Państwu kolejne wydanie Tax Press Review, w którym opisujemy wybrane orzeczenia i interpretacje podatkowe, które ukazały się lub zostały opublikowane w grudniu minionego roku. Mamy nadzieję, że nasza publikacja jest pomocna w Państwa codziennej pracy i że będą Państwo zainteresowani w otrzymywaniu kolejnych wydań Tax Press Review.

Podatek VAT

- ❖ **WSA w Warszawie w wyroku z 18 grudnia (III SA/Wa 2337/08) uznał, że brak prawa do odliczenia podatku VAT przez firmy, których sprzedaż jest od niego w większości zwolniona stoi w sprzeczności z przepisami wspólnotowymi.**

Bank zwrócił się do Dyrektora Izby Skarbowej z wnioskiem o interpretację art. 90 i 91 ustawy o VAT i ustalenie czy będzie uprawniony do dokonania ostatecznej korekty podatku naliczonego jeżeli współczynnik ustalony wstępnie zgodnie z art. 90 ust. 2 ustawy o VAT (tzw. współczynnik sprzedaży) wyniesie 1%, a współczynnik ostateczny, obliczony po zakończeniu roku - 3%. Dyrektor uznał, że podatnik nie będzie mógł odliczyć 3% podatku naliczonego, gdyż współczynnik ostateczny byłby wyższy od wstępnego jedynie o 2%. Jak wskazał Sąd przepis art. 91 ust. 1 ustawy o VAT, zgodnie z którym w przypadku, gdy różnica pomiędzy współczynnikiem ostatecznym i wstępnym nie przekracza 2% podatnik nie jest uprawniony do odliczenia podatku VAT zgodnie z wyższym współczynnikiem, jest niezgodny z Dyrektywą VAT 2006/112. Ponadto Dyrektywa VAT nie zawiera przepisu pozbawiającego podatnika prawa do odliczenia VAT, jeżeli współczynnik sprzedaży kształtuje się na niskim poziomie. Tym samym zasada wyrażona w art. 90 ust. 2 ustawy o VAT pozbawiająca podatnika prawa do odliczenia VAT w przypadku, gdy

współczynnik sprzedaży nie przekroczył 2% jest niezgodna z regulacjami wspólnotowymi.

- ❖ **Europejski Trybunał Sprawiedliwości w wyroku z 22 grudnia 2008 r. (C 414-07) uznał, że przepisy polskiej ustawy o VAT ograniczające możliwość odliczania VAT od samochodów nabywanych przez firmy oraz paliwa do ich napędu są niezgodne z regulacjami unijnymi.**

Spółka w 2005 r. zawarła umowę leasingu samochodu. Od rat leasingowych oraz nabywanego paliwa spółka odliczała podatek VAT. Wskutek niekorzystnej zmiany przepisów w sierpniu 2005 r. spółka utraciła jednak prawo do odliczenia podatku VAT od paliwa. Spółka wystąpiła do Naczelnika Urzędu Skarbowego z wnioskiem o interpretację przepisów ustawy o podatku VAT dotyczących zakresu i ograniczeń możliwości odliczania podatku VAT naliczonego przy zakupie paliwa do samochodu używanego na podstawie umowy leasingu. Po niekorzystnych decyzjach organów podatkowych, spółka złożyła skargę do WSA w Krakowie, który z kolei skierował pytanie prejudycjalne do ETS. Trybunał uznał, że Polska naruszyła tzw. klauzulę stałości, zgodnie z którą nowy kraj członkowski może po akcesji do Unii Europejskiej zachować tylko te ograniczenia w zakresie prawa do odliczenia VAT, które obowiązywały przed akcesją. Tymczasem, jak wskazał Trybunał, Polska dwa razy po wejściu do Unii Europejskiej zmieniała przepisy,

ograniczając prawo do odliczenia VAT przez przedsiębiorców. W konsekwencji Trybunał zakwestionował wyłączenie prawa do odliczenia podatku naliczonego przy nabyciu tzw. samochodów z kratką (po 1 maja 2004 r.) oraz tych spełniających tzw. wzór Lisaka (po 22 sierpnia 2005 r.). Wyrok Trybunału oznacza, że podatnicy będą uprawnieni do ubiegania się o zwrot nieodliczonego podatku VAT.

- ❖ **NSA w wyroku z dnia 5 grudnia 2008 r. (I FSK 1581/07) orzekł, że faktura otrzymana od kontrahenta niezarejestrowanego dla celów VAT nie pozbawia prawa do odliczenia VAT. W takim przypadku organ podatkowy musi udowodnić, że podatnik co najmniej podejrzewał oszustwo. Nieświadoma ofiara nierzetelnego kontrahenta będzie mogła rozliczyć fakturę VAT.**

Podatnik odliczał VAT z faktur wystawionych przez podmiot niezarejestrowany dla celów VAT. Organ podatkowy zarzucił bezprawne odliczenie podatku VAT przez nabywcę. Sprawa została rozstrzygnięta przez NSA, który potwierdził stanowisko Sądu I instancji, że okoliczności przeprowadzenia transakcji nie zostały uważnie zbadane przez organ podatkowy. Ograniczenie się do zbadania, czy wystawca faktury jest zarejestrowanym podatnikiem VAT jest nadmiernym uproszczeniem i nie może prowadzić do automatycznej utraty prawa do odliczania VAT przez kontrahenta. NSA powołał się na stanowisko Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości, który stwierdził, że konsekwencji nieuczciwych

działań sprzedającego nie może ponosić nabywca, jeżeli o nadużyciach popełnianych przez sprzedającego nie mógł się dowiedzieć mimo zachowania należytej staranności.

- ❖ **Obowiązuje już nowe rozporządzenie Ministra Finansów z 28 listopada 2008 r. do ustawy o VAT, które jest konsekwencją obowiązującej od 1 grudnia 2008 r. nowelizacji ustawy o VAT.**

Nowe rozporządzenie wprowadza szereg nowych rozwiązań. Jednym z nich, jest zlikwidowanie zwolnienia z VAT dla wkładów niepieniężnych (aportów) wnoszonych do spółek prawa handlowego i cywilnego. Zgodnie z § 38 rozporządzenia „w okresie do dnia 31 marca 2009 r. w przypadku wnoszenia wkładów niepieniężnych (aportów) do spółek prawa handlowego i cywilnego może być stosowane zwolnienie od podatku”. Zwolnienie definitywnie przestanie zatem obowiązywać od początku kwietnia 2009 r.

Dodatkowo, wprowadzono także wyższy limit zwolnienia w imporcie paliw przewożonych w standardowym zbiorniku handlowego pojazdu samochodowego służącego do przewozu towarów. Obecnie jest to 600 litrów paliwa. Ponadto, objęto zerową stawką wewnątrzwspólnotowe usługi transportu towarów, jeżeli transport ten stanowi część usługi transportu międzynarodowego. By skorzystać z obniżonej stawki należy posiadać odpowiednie dokumenty:

- list przewozowy lub dokument spedytorski,

- lub inny dokument, z którego wynika, że w wyniku przewozu z miejsca nadania do miejsca przeznaczenia nastąpiło przekroczenie granicy z państwem trzecim,
- fakturę wystawioną przez przewoźnika.

Podatek CIT

- ❖ **NSA w wyroku z 14 listopada 2008 r. (II FSK 1146/07) orzekł, że przedsiębiorca, który kupuje wierzytelności, wydatki na ich nabycie zaliczy do kosztów proporcjonalnie do przychodu uzyskanego z egzekucji.**

W stanie faktycznym rozstrzyganym przez NSA spółka zajmowała się wykupem wierzytelności w celu ich windykacji. W umowie o wykup wierzytelności, określono wartość nabywanej wierzytelności oraz cenę odkupu. Płatność następowała w ciągu 12 miesięcy i wynosiła 70% wartości odzyskiwanej należności. Przedmiotem sporu z organem podatkowym była kwestia czy spółka w chwili uzyskania przychodu w wyniku częściowej windykacji może zaliczyć do kosztów całość zapłaconej za wierzytelność ceny. Spółka twierdziła, że dochód do opodatkowania powstaje wtedy, gdy wartość spłat przekracza cenę. Organy podatkowe prezentowały odmienne stanowisko. Uznały one, że w sytuacji gdy spółka wyegzekwowała od dłużnika tylko część wierzytelności, zaliczenie wydatków na jej wykup do kosztów powinno odbywać się proporcjonalnie do osiągniętego przychodu. NSA podtrzymał stanowisko Sądu I instancji przyznające rację organom podatkowym.

- ❖ **WSA w Szczecinie w wyroku z 12 listopada 2008 r. (I SA Sz333/08) stwierdził, że deweloper, który płaci odsetki od kredytu na zakup gruntu, może je zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów dopiero w momencie uzyskania przychodu ze sprzedaży.**

Sprawa dotyczyła spółki, która zajmuje się działalnością deweloperską. Zakup gruntu sfinansowała poprzez zaciągnięcie pożyczki i kredytu w banku, a odsetki zaliczyła do kosztów uzyskania przychodu w dacie ich zapłaty. Sposób rozliczenia odsetek stał się przedmiotem sporu z organami podatkowymi. Organy podatkowe stwierdziły, że odsetki mogą zostać potrącone dopiero w chwili uzyskania przychodu ze zbycia kupionego gruntu. Sąd podtrzymał stanowisko organów podatkowych, wskazując na argumenty wynikające z wykładni celowościowej. Jak podkreślił Sąd, nierówne byłoby bowiem traktowanie przedsiębiorców w ten sposób, że nabywca gruntu finansowanego z kredytu lub pożyczki płaci znacząco niższy podatek niż ten, który nabywa taki sam grunt za gotówkę.

Podatek PIT

- ❖ **Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie w interpretacji z 9 grudnia 2008 r. (IPPB2/415-1343/08-2/SP) wskazał, że abonament dotyczący nieobowiązkowych usług medycznych, wykupiony dla pracownika i członków jego rodziny, jest przychodem ze stosunku pracy, od którego trzeba odprowadzić podatek.**

Spółka finansująca usługi medyczne dla swoich pracowników oraz ich rodzin zwróciła się z pytaniem czy dla pracownika świadczeniem nieodpłatnym jest samo zagwarantowanie dostępności do usług medycznych w ramach abonamentu, czy też jest dla nich przychodem, w sytuacji gdy pracownicy skorzystają z opieki medycznej. Dyrektor Izby Skarbowej stwierdził, że wartość pakietu usług medycznych uprawniających pracowników do skorzystania z określonych świadczeń medycznych stanowi przychód ze stosunku pracy. Jednocześnie Dyrektor podkreślił, że o powstaniu przychodu ze stosunku pracy nie przesądza fakt skorzystania przez pracownika z konkretnej usługi medycznej, lecz samo otrzymanie przez niego i jego rodzinę abonamentu o określonej wartości pieniężnej.

Pozostałe informacje

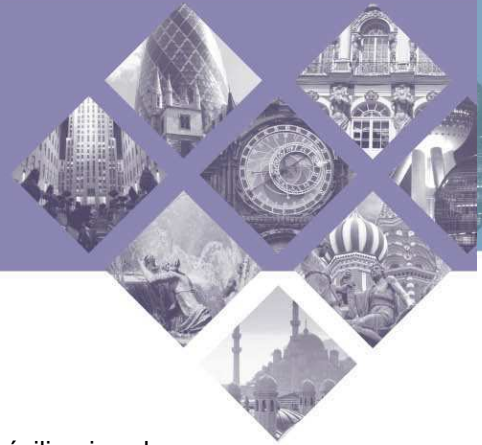
- ❖ **Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie w interpretacji z 19 listopada 2008 r. (IPPB2/436-352/08-2/MZ) stwierdził, że umowa cash – poolingu nie podlega opodatkowaniu podatkiem od czynności cywilnoprawnych.**

Spółka zamierzała zawrzeć umowę cash – poolingu, na podstawie której chciała powierzyć spółce z siedzibą w Belgii zarządzanie płynnością finansową spółki. Dla spółki miał być otwarty rachunek w banku zagranicznym włączony przez bank do systemu zarządzania płynnością finansową grupy spółek wchodzących w skład struktury cash – poolingu. W związku z planowa-

nym przedsięwzięciem, spółka zwróciła się z pytaniem do Dyrektora Izby Skarbowej czy umowa cash – poolingu podlega opodatkowaniu podatkiem od czynności cywilnoprawnych. Dyrektor Izby Skarbowej wskazał, że opodatkowaniu podatkiem od czynności cywilnoprawnych nie podlega umowa cash-poolingu. Zgodnie bowiem z art. 1 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy o podatku od czynności cywilnoprawnych opodatkowaniu podlega umowa pożyczki, na podstawie której dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego pożyczkę określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

- ❖ **NSA w wyroku z 17 grudnia 2008 r. (II FSK 1318/07) orzekł, że odpłatne zbywanie wierzytelności jest usługą w rozumieniu ustawy o VAT, zwolnioną z podatku. Dlatego też odpłatne zbycie wierzytelności, stanowiące tylko jeden z elementów świadczenia usługi pośrednictwa finansowego, nie podlega podatki od czynności cywilnoprawnych.**

Spółka wystąpiła o stwierdzenie nadpłaty w podatku od czynności cywilnoprawnych uiszczanego z tytułu zawarcia umowy sprzedaży wierzytelności. Organy podatkowe odmówiły stwierdzenia nadpłaty, wskazując, że sprzedaż wierzytelności własnych, nie stanowiąc odpłatnej dostawy towarów ani odpłatnego świadczenia usług, nie jest objęta zakresem normowania ustawy o VAT. W konsekwencji, skoro transak-

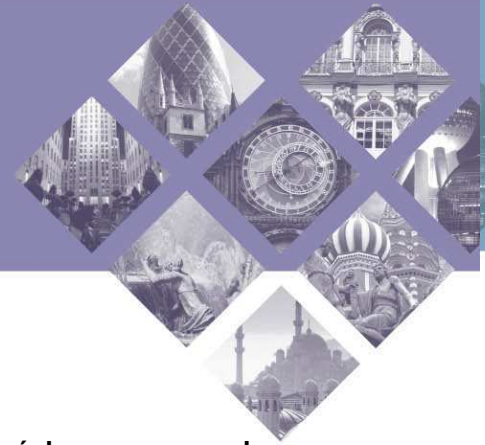

cja nie podlegała VAT, to należało zapłacić podatek od czynności cywilnoprawnych. Stanowisko organów podatkowych zostało potwierdzone przez Sąd I instancji. Rację spółce przyznał jednak NSA. W ocenie NSA odpłatne zbywanie wierzytelności przez spółkę stanowiło usługę w rozumieniu art. 5 ust. 1 i 2 oraz art. 8 ust. 1 ustawy o VAT. Była ona rodzajem usługi pośrednictwa finansowego, której sens sprowadzał się do obrotu wierzytelnościami (kupno-sprzedaż), a więc działalności prowadzonej na własny rachunek, z zaangażowaniem własnych środków. Usługa ta świadczona była na rzecz zbywcy wierzytelności i na podstawie ustawy o VAT była przedmiotowo zwolniona z VAT. W związku z tym zgodnie z art. 1 ust. 1 oraz art. 2 pkt 4 ustawy o podatku od czynności cywilnoprawnych, odpłatne zbycie wierzytelności, stanowiące tylko jeden z elementów świadczenia usługi pośrednictwa finansowego, nie podlegało podatkowi od czynności cywilnoprawnych.

- ❖ **WSA w Szczecinie w wyroku z 27 listopada 2008 r. (I SA/Sz 496/08) stwierdził, że przy rozstrzygnięciu sprawy podatkowej organ podatkowy może nie uwzględnić wydanej interpretacji. Dlatego też w razie równoległego prowadzenia postępowania w sprawie interpretacji i postępowania podatkowego nie ma obowiązku zawieszać postępowania podatkowego do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w sprawie interpretacji.**

Małżonkowie zwrócili się do organu podatkowego z pytaniem czy sprzedaż 13 działek przeznaczonych w planie zagospodarowania pod zabudowę podlega opodatkowaniu VAT. Organ wydał interpretację niekorzystną dla podatników, którzy wnieśli skargę do WSA w Warszawie. Ze względu na treść interpretacji oraz fakt, że małżonka nie była zarejestrowana dla celów VAT organ podatkowy wszczął wobec niej postępowanie. Organy podatkowe obu instancji odmówiły zawieszenia postępowania do czasu rozstrzygnięcia skargi na interpretację. Sąd wskazał, że zgodnie z art. 201 § 1 pkt 2 Ordynacji Podatkowej organ podatkowy zawiesza postępowanie, gdy rozpatrzenie sprawy i wydanie decyzji jest uzależnione od rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego przez inny organ lub sąd. Sąd zauważył, że organ podatkowy przy rozstrzygnięciu sprawy podatkowej może nie uwzględnić wydanej interpretacji. Dlatego też nielogiczne byłoby w ocenie Sądu, aby obowiązany był zawieszać postępowanie podatkowe do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w sprawie interpretacji. Sąd wskazał, że w postępowaniu dotyczącym wydania indywidualnej interpretacji nie następuje rozstrzygnięcie sprawy, a jedynie zajęcie stanowiska w kwestii wykładni przepisu wywołującego problemy interpretacyjne.

- ❖ **NSA w wyroku z 6 listopada 2008 r. (II FSK 1031/07) stwierdził, że organy podatkowe powinny w ciągu 3 miesięcy od otrzymania wniosku o interpretację sporządzić oraz doręczyć wnioskodawcy interpretację. Jeśli doręczenie nastąpi po tym**

terminie, organ jest związany stanowiskiem podatnika.

3 kwietnia 2006 r. Spółka zwróciła się z wnioskiem do Naczelnika Urzędu Skarbowego o wydanie interpretacji przepisów podatkowych. Organy podatkowe wydały interpretację, która została doręczona Spółce po upływie 3 miesięcy od dnia złożenia wniosku. Jak wskazał WSA w Warszawie, organy naruszyły art. 14 § 3 Ordynacji Podatkowej, zgodnie z którym w razie nie wydania postanowienia w terminie trzech miesięcy od chwili otrzymania wniosku organ jest związany stanowiskiem podatnika. WSA uznał, że użyte przez ustawodawcę określenie „wydanie postanowienia” oznacza doręczenie postanowienia stronie. W przedmiotowej sprawie doręczenie nastąpiło po 3 lipca, a w konsekwencji trzymiesięczny termin został przekroczony. NSA potwierdził w wydanym orzeczeniu stanowisko zaprezentowane przez WSA, powołując się na uchwałę NSA w składzie siedmiu sędziów z 4 listopada 2008 r. (I FPS 2/08), w której stwierdzono, że pojęcie „niewydanie postanowienia” oznacza brak jego doręczenia w terminie trzech miesięcy od dnia otrzymania wniosku o interpretację.

❖ **WSA w Gdańsku w wyroku z 21 października 2008 r. (I SA/Gd 418/08) orzekł, że fakt wykorzystywania przez przedsiębiorcę budynku do prowadzenia sezonowej działalności gospodarczej, pozostaje bez wpływu na opodatkowanie podatkiem od nieruchomości.**

Podatnik, odwołując się od decyzji organu podatkowego, stwierdził, że podatek jest naliczony za cały rok, podczas gdy firma prowadzi działalność jedynie 5 miesięcy w roku, w pozostałym okresie działalność jest zawieszona. WSA w Gdańsku oddalając skargę podatnika podkreślił, że opodatkowaniu podatkiem podlega nieruchomość, a nie działalność gospodarcza podatnika. Dodatkowo, zawieszenie działalności gospodarczej przez podatnika, związane jest z przyjętą strategią prowadzenia działalności. Dlatego też, nieopłacalność prowadzenia działalności i konieczność przeprowadzenia remontu obiektu budowlanego nie mogą rzutować na zasady opodatkowania podatkiem od nieruchomości.

* * *

Mamy nadzieję, że powyższe informacje okażą się pomocne. Informacje te nie stanowią opinii prawnej ani porady. W celu uzyskania pełnych informacji lub porady prawnej prosimy o kontakt.

Kontakt w SALANS:

Salans

Rondo ONZ 1
00-124 Warszawa

Tel. (22) 242 52 52
Fax. (22) 242 52 42

Karina Furga
email: kfurga@salans.com

Kontakt KSP:

Krupa Srokosz Patryas sp. k.

ul. Chorzowska 50
40-121 Katowice

Tel. (32) 731 68 50
Fax. (32) 731 68 51

Magdalena Patryas
email: magdalena.patryas@ksplegal.pl